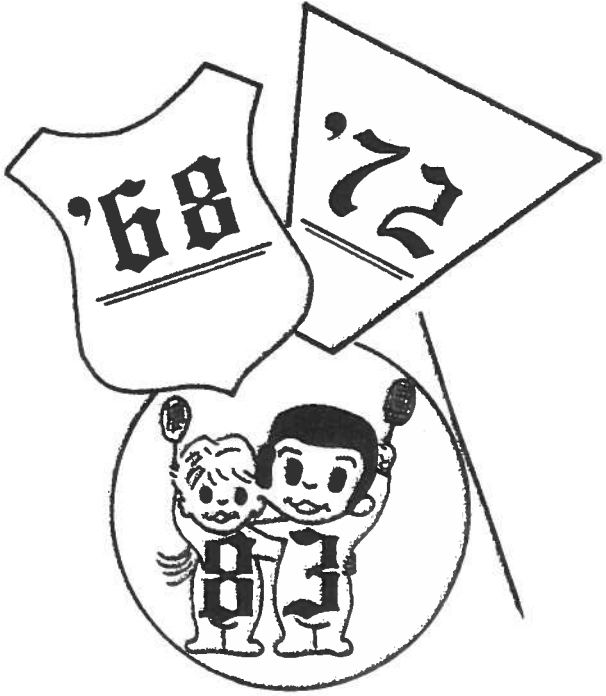
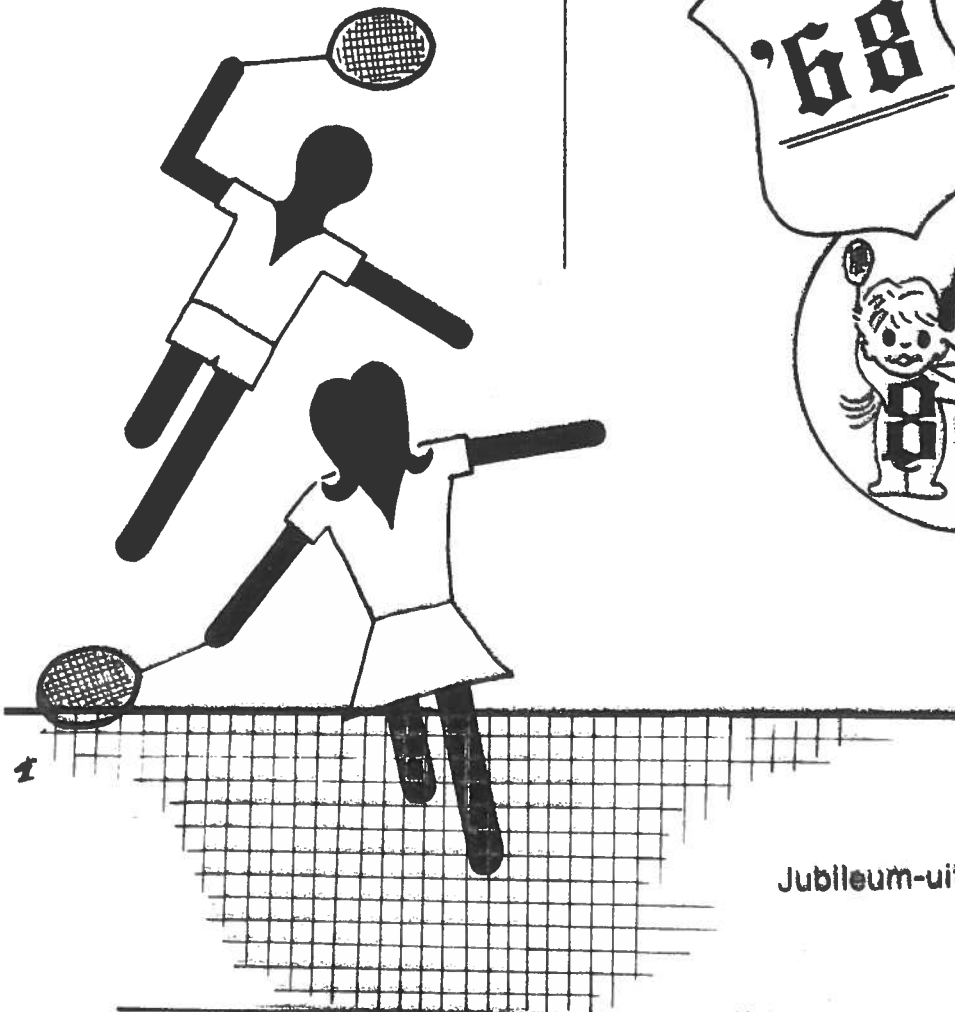

DEFTO

Jubileum-uitgave

Intro

Het idee een jubileumboek samen te stellen bij ons 10-jarig bestaan werd al gauw op de lange baan geschoven. Na het steeds weer uitstellen met de alom bekende woorden "tijd genoeg" of "komt terecht" hebben de redactieleden dan eindelijk de koppen bij elkaar gestoken en gemeend een jubileumboek uit te geven bij ons 15-jarig bestaan. Ondanks vele malen het verzoek om kopie en ondanks problemen, vooral met betrekking tot het uitsorteren van al het materiaal, is tenslotte dit jubileumboek tot stand gekomen.

Het is geen boek geworden waarin chronologisch de gebeurtenissen zijn vastgelegd, doch slechts een samenbundeling van indrukken en grappige en geestige stukjes, soms tekenend voor bepaalde situaties in de club, het resultaat van het doorlezen van tientallen exemplaren van ons clubblad, vanaf het eerste nummer tot heden. Veel hebben wij helaas moeten laten liggen, maar wellicht geeft het geheel toch een indruk van wat er zo allemaal is gebeurd.

Veel leesplezier!

Namens de redactie

G. Lapré

Voorwoord

Met heel veel genoegen wil ik voldoen aan het verzoek om een voorwoord te schrijven voor het gedenkboek dat met het 15-jarig bestaan van de BC DETO zal verschijnen. Dit goede idee van de initiatiefnemers, die ik daarvoor zeer prijs, verdient uiteraard alle steun. Dit gedenkboek beoogt, zoals ieder gedenkboek, de gebeurtenissen die gedurende de 15 jaren van DETO's bestaan hebben plaats gehad, als duurzame herinneringen vast te leggen.

In dit geval zullen het de gebeurtenissen moeten zijn vanaf de moeilijke start, de moeizame beginperiode tot en met de doorbraak en de opgang.

Al die gebeurtenissen zullen voor alle betrokkenen blijvende prettige herinneringen moeten zijn, herinneringen waarin zij zich zelfs op hun oude dag nog weer kunnen inleven en waarin zij zich nog kunnen terug herkennen. Ik persoonlijk heb het altijd heel prettig gevonden de herinneringen uit mijn sportperiode in een gedenkboek van mijn oude club terug te vinden en heb me daarin ook weer kunnen inleven. Ik hoop dat jullie allen van dit gedenkboek hetzelfde zullen ervaren.

Aan mij zal dit boek geen jeugdherinneringen schenken. Wel de mooie herinnering dat ik mee mocht helpen DETO op te richten en mee mocht strijden om onze club haar plaats te geven. In de beginfase immers was iedereen en alles tegen ons. De buitenwacht was van mening dat het oprichten van een nieuwe club geen zin had. De spelers en speelsters moesten zich maar aansluiten bij de bestaande clubs, opdat die in hun grootheid konden uitgroeien. Wat wij echter wilden was een eigen club, waarin een prettige sfeer heerste.

Dat is bereikt, DETO is de club met sfeer.

Hoewel DETO door ouderen werd opgericht was het van meet af aan de bedoeling de gehele leiding en alles wat erbij hoort zo snel mogelijk aan de jongeren over te dragen,

die de club de "push" moesten geven die ze zo nodig had. De ouderen zouden zich een weg banen door alle tegenwerking, de klappen opvangen en de weg vrijmaken voor de jongeren.

De overdracht heeft helaas door omstandigheden te lang op zich laten wachten. Maar toen het eenmaal zover was kwam de opgang. Moge die opgang nog vele tientallen jaren doorgaan en moge steeds weer jongeren komen die DETO in dit opzicht zullen schragen.

De club heeft spelers en speelsters voortgebracht waar we trots op mogen zijn, maar vooral mogen we trots zijn op de technische en bestuurlijke leiding. Hier past een woord van dank aan allen, die hun krachten hebben gewijd aan het voortbestaan van onze club en de wijze waarop ze die sfeer hebben weten te handhaven.

Hulde aan allen, hulde aan de initiatiefnemers en de samenstellers van dit gedenkboek.

Ik hoop dat dit gedenkboek jullie allen zal brengen wat jullie ervan verwachten, ja dat het zelfs de verwachtingen mag overtreffen en dat er meerdere gedenkboeken mogen volgen, zodat niet slechts de gebeurtenissen uit de eerste 15 jaren worden vastgelegd, maar ook uit de periode daarna.

A.A.M. Lapré

In het kort de **historie**

Onze club werd opgericht in 1968.

Zoals altijd is ieder begin moeilijk. Er was geen speelruimte en ook was er niet voldoende geld, wel het nodige enthousiasme. Dank zij dit en de grote inzet, is het toch gelukt.

De naam van onze club is afgeleid uit een combinatie van de namen van de verenigingen, waar onze oprichters vroeger speelden:

DEVO = Door Enkele Vrienden Opgericht

TOVO = Tot Ons Vermaak Opgericht

De naam werd DETO: Door Eendracht Tot Overwinning.

Het embleem, toch interessant om te weten, bestond uit een rad van een schakelketting. Dit symboliseert Kracht en Eenheid, de Wing de Rapheid der spelers.

De clubkleuren: Rood (Durf), Geel (Trouw), Wit (Reinheid).

Chr. Simon

Terugblik

In 1966 werd er op initiatief van de Heer A.A.M. Lapré een contactdag gehouden onder de Indische gezinshoofden te Neerbosch-Oost.

Het doel van deze meeting was, middelen te zoeken hoe we onze jeugd van de straat konden houden. Al direct waren we het erover eens, dat een van de middelen was het beoefenen van sport.

De volgende afdelingen werden o.a. opgericht: bridge, voetbal, volleybal en badminton onder leiding van diverse leiders.

Aangezien we nog niet over speelruimte beschikten werd besloten ons eerst bij andere verenigingen aan te sluiten. Daar ik toen lid was van de Badmintonclub Nijmegen, introduceerde ik onze jeugd bij de BCN. De kern bestond uit de Lapré's, Likumahwa's, Matindas en Simon. Men wilde een eigen vereniging en ik beloofde hun dat er een eigen club zou komen, zodra we een zaal konden huren.

De hoop was gevestigd op de nog te bouwen sporthal in Neerbosch.

Sporthal Neerbosch-Oost:

Enige tijd voor de sporthal werd afgebouwd, maakte de wijkraad bekend, dat alle verenigingen, die van de sporthal gebruik wensten te maken hun aanvraag bij de wijkraad moesten indienen, die deze zou doorsturen naar de sportstichting. Bij de toewijzing zou aan de wijkverenigingen prioriteit worden gegeven. Bij de Heer Lapré werd een vergadering belegd om te overwegen of een vereniging wel levensvatbaarheid zou hebben. Gezien het toenmalige ledenbestand was het financieel niet haalbaar, maar toch kwamen de Heer Lapré en ik tot één besluit: "DOORZETTEN".

Als gasten waren aanwezig de Heren: R. Scholtz, Th. Senn van Basel, A. Suripatty en P. Fricke.

Aangezien deze heren actieve leden waren van de BC Hazenkamp en op de hoogte waren van de Bondsreglementen hadden wij hun advies nodig betreffende de gang van zaken in Nederland.

Inderdaad waren hun informatie heel waardevol voor ons. Het bestuur dat toen gevormd werd was als volgt:

- Dhr. A.A.M. Lapré : voorzitter
- Dhr. A.M. Rozet : secretaris
- Dhr. Ch. Simon : penningmeester, commissaris

Door ons werd een verzoek om speeluren ingediend. Wie schetst echter onze verbazing, dat bij het bekend worden van de verenigingen die speeluren hadden aangevraagd, de naam DETO niet voorkwam, doch wel de Hazenkamp, die notabene geen wijkvereniging is.

We stonden perplex!

Door de Heer Lapré werd contact opgenomen met de sportstichting en het antwoord was, dat ons verzoek nooit was ontvangen.....

Er was echter op zaterdag nog een aantal speeluren vrij en wel van 13.00 tot 16.00 uur. Ongunstiger had het niet kunnen zijn, maar met de moed der wanhoop werd dit geaccepteerd. En inderdaad het borelingske DETO werd in grote barensnood geboren. Gelukkig lieten de leden die om een eigen vereniging hadden gevraagd ons niet in de steek.

Mijn saluut aan deze kern.

In de vereniging is een "moederfiguur" haast onontbeerlijk en die kregen we in de persoon van Mevr. Croes. Vera, jij was grandioos in de opvang van vooral de meisjes en jouw deur stond op elk uur van de dag open voor DETO-leden. Bij onze jeugd kwamen al gauw in eerste instantie Yvonne Likumahwa en Claudia Matindas en later Karen en Jerry Croes met bekera thuis die zij op toernooien hadden bevochten. Toen wilde men aan de competitie deelnemen en Dhr. Lapré sprak hierover met mij.

Alhoewel er op diverse toernooien bekens werden veroverd, vond ik ze speltechnisch en mentaal nog niet rijp genoeg voor de competitie. Ik vroeg om één seizoen respijt en dan konden ze gaan. In 1971 werd voor het eerst aan de competitie meegedaan en gezien de resultaten ben ik trots want de voorbereidingstijd was maar kort.

Het hoogtepunt vond ik wel de ontmoeting met de Badmintonclub Rot-Weiss uit Wesel. Ieder deed wat in zijn vermogen lag.

Op de feestavond was Wil Fest als spelleider en animator in één woord geweldig. Jonge dames in hun mooie pakaians sjouwden spontaan met water, deden de afwas en ruimden de rotzooi op.

Van diverse verenigingen ontvingen we complimenten en werd deze clubgeest bewonderd en benijd.

Ondanks pessimistische voorspellingen van derden dat DETO nog geen kwartaal, ja zelfs nog geen maand zou kunnen bestaan, hebben we onlangs haar 15^e verjaardag gevierd.

Ik wil alle (ex-) leden mijn dank en hulde betuigen voor de wijze waarop zij DETO hebben doen behouden en groot gemaakt in geest en DAAD!!! AVE.....

Chris Simon

Door de jaren heen

Vooraf: De redacteur van dit jubileumboek heeft mij verzocht ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van de B.C. DETO een kort artikel te schrijven over de seizoenen bij DETO, waarin ik als voorzitter optrad. Met plezier voldoe ik aan dit verzoek.

Bij voorbaat wens ik de makers veel succes met de productie van deze uitgave.

Als naslagwerk zal dit jubileumboek in de toekomst van onschatbare waarde zijn.

Seizoenen 1973/1974 en 1974/1975:

Nadat mijn voorganger, de Heer A.A.M. Lapré, wegens gezondheidsredenen zijn 6 seizoenen durende voorzitterschap moest opgeven, heeft men mij verzocht deze functie op me te nemen. Wat schuchter, onzeker, en na lang beraad, heb ik "ja" gezegd.

Dit gebeurde tijdens de Algemene Ledenvergadering in april 1973 in de kantine van de sporthal Neerbosch-Oost.

Andere (meer geschikte) kandidaten voor deze functie waren er toen niet. Ik heb "ja" gezegd met de wetenschap dat ik niet alleen het bestuur vormde, maar ook andere mensen die bestuurlijk reeds goed ingewerkt waren.

Deze mensen waren: Jacques Burgers, Wesseline Burgers-Janssen en Charlotte Suripatty-Mikx met hun resp. functies als: vice-voorzitter, penningmeesteres en secretaresse.

Dank zij hun steun, enthousiasme en kunde heb ik het als voorzitter twee seizoenen kunnen volhouden.

Het beleid van dit bestuur is kortweg als volgt samen te vatten:

- Het verder uitbouwen en perfectioneren van de weg die onze voorgangers zijn gegaan.
- Meer leden te activeren om naast het badminton "iets" extra's voor de club te doen.

Toch plaats ik de volgende markante gebeurtenissen:

- Het verzamelen en vouwen van kranten bij een planten-
kwekerij. Nachten werk, gezellig en het bracht nog wat
op. Prijs per kilo f 0,25. Totale opbrengst f 500,--.
- Eerste poging (1974) de Nijmeegse Badmintonkampioenschappen
te organiseren met de verenigingen:
De Hazenkamp, Dukenburg en Stuban.
Poging mislukt, financieel onhaalbaar. Nu 9 jaar later
lijkt dit idee eindelijk realiseerbaar.
- Eerste betaalbare trainer: Remy van Rhoon.
Kosten f 550,-- voor 21 lesuren inclusief reiskosten.
- De Algemene Ledenvergaderingen werden zowel in de kantine
als op de tijdelijk ontruimde banen van de sporthal
gehouden.
- Talenten: Irene Simon en Christianne Willems (finalisten
meisjes enkel)
Rajmond Simon en Henri Gerrits (finalisten
jongens enkel).
Ook Joop Urlings en Hans Rooswinkel begonnen door
te stoten naar de top.
- Feestavond in de kinderboerderij te Neerbosch-Oost.
En passant 3 ereleden mogen benoemen: V. Croes-Loriaux,
A.A.M. Lapré en Ch. Simon.

De jeugd van DETO liet (nog sluimerend) wat van zich horen
en zien. In april 1974 moest ik, om persoonlijke redenen,
mijn functie neerleggen.

Het bestuur stelde de jeugdige Wim Steenaart als kandidaat
voor. Er waren geen tegenkandidaten.

De seizoenen voordat wij als bestuur optraden waren vaak moeilijk geweest. Alle mogelijke kinderziektes van een beginnende club werden Goddank door onze voorgangers reeds opgelost.

Met frisse moed werden de volgende commissies in het leven geroepen:

Technische commissie: Anis Suripatty (voorzitter)
Jerry Croes (adspirant lid)
Jacques Burgers
Guyri Lapré
Ruth Willems-Likumahwa
Harrie Oomen, later vervangen door
Theo Gerrits

Redactie commissie : Hanny Lapré-Croes (voorzitster)
Hans van Eldijk, later vervangen door
Guyri Lapré
Willem Reijers
Henk Kuling

Jeugdopvang : Harrie Oomen en Theo Gerrits

Jeugdafgevaardigden : Henri Gerrits en Frank Korsten

Werk commissie : Lucy van Kempen en Marion Cheval-Rietvelt

Aan al deze mensen hebben wij het te danken dat deze twee seizoenen en ook daarna de toekomst van DETO steeds rooskleuriger begon uit te zien. Mensen, jullie bijdrage voor DETO was formidabel!

Wat wij gezamenlijk in deze 2 seizoenen hebben gepresteerd is eigenlijk niet relevant.

Wim werd door de ALV bij acclamatie gekozen als mijn opvolger. Een terechte keuze, dat zal later duidelijk blijken.

Twee probleemloze seizoenen, waar iedereen, niemand uitgezonderd, enthousiast aan meewerkte.

Theo Senn van Basel

Vooraf: Toen ik pas één jaar bij DETO rondliep (slaan was er toen nog helemaal niet bij) was het al raak. DETO bestond 5 jaar en dat moest gevierd worden, dus ... een feestcommissie moest er komen en daar vond men mij nou net geschikt voor.

Ach ja ... waarom ook niet??

Het jaar daarop had het bestuur tijdens de Algemene Ledenvergadering nogal moeite om een kascommissie uit de leden te laten voortkomen. Men vroeg lid na lid en ... daar vond men mij nou net geschikt voor.

Ach ja ... zoveel werk was het ook weer niet.

Weer een jaar later moet men echter gedacht hebben: Alle goede dingen in drieën.

Weer kwam het bestuur bij mij en nu vond men mij nou net geschikt om voorzitter te worden.

Ik moet eerlijkheidshalve toegeven dat ik niet altijd zin had om te doen wat een voorzitter moet doen, maar door de grote steun die ik had van mijn medebestuurleden, oud bestuurleden en alle andere leden, heb ik er toch nooit spijt van gehad dat ik toen "ja" heb gezegd.

En wat het tijdstip betreft, kwam ik er niet zo slecht vanaf, want niet iedere voorzitter maakt een 10-jarig jubileum van zijn vereniging mee.

Seizoenen 1975/1976 tot en met 1978/1979:

22 Februari 1978 was het dan zover: BC DETO bestaat 10 jaar. Iedereen had de laatste weken hiernaar uitgekeken en anderen hadden zich flink in moeten zetten om alles op tijd klaar te hebben.

De feestelijkheden werden over het hele seizoen uitgesmeerd met o.a. een fantastisch Jubileum-toernooi en een grootse receptie in "De Put" in Berg en Dal.

Vele gebeurtenissen uit die eerste 10 jaar zijn in het boek, dat nu voor U ligt, opgetekend. De meesten zullen waarschijnlijk nog fris in Uw geheugen liggen, maar we zijn allemaal mensen en op een gegeven ogenblik laat het geheugen ons in de steek. Daarom is het zo fijn, dat we dan dit boek hebben om terug te kunnen kijken in de geschiedenis. Om alle mensen die zich in de eerste jaren zo ingezet hebben weer eens voor de geest te halen, om alle overwinningen en verliezen nog eens te beleven en ook om het buiten-gebeuren weer eens mee te maken. Want naast badminton heeft DETO ook heel wat andere activiteiten gehad: wandelmarsen, bingo-avonden, speurtochten, feestavonden enz. enz. enz. Dit alles zult U terugvinden in dit boek, dat U zeker met net zoveel plezier zult doorlopen, als de jaren die U bij DETO doorlopen hebt.

De makers bedankt en dan bedoel ik tevens alle mensen die ervoor gezorgd hebben dat er wat te vertellen viel over DETO, dus alle leden, donateurs, adverteerders enz. enz. enz.

Wim Steenaart

Seizoen 1979/1980:

Augustus 1980: BC DETO bestaat 12½ jaar.

Het was alweer ruim twee en een half jaar geleden, dat wij ons 10-jarig bestaan gevierd hebben.

Dit was voor velen een onvergetelijke dag geworden.

Ook ons 12½ jarig bestaan wilden wij niet zonder meer aan ons voorbij laten gaan.

Een aantal zeer actieve leden en oud-leden had zich ingezet om het een en ander te organiseren.

De nadruk van de activiteiten lag op de Eendracht, die hoog in ons vaandel geschreven staat. Dit alles om de onderlinge banden te verstevigen, oude verloren gegane contacten weer te vernieuwen en mogelijk nieuwe relaties op te bouwen.

Langs deze weg danken wij nogmaals de Heren

Henk Gerrits

Ties van Leth

Theo Senn van Basel

Wim Steenaart

Anis Suripatty

voor de fantastische feestavond die zij organiseerden.

Geert Ebben

Vooraf: Mij is gevraagd voor dit Jubileumboek een stuk te schrijven over mijn ervaringen in deze 15 bewogen jaren bij DETO en hieraan voldoe ik natuurlijk gaarne.

Seizoenen 1981/1982 tot heden:

Enfin, daar stond ik dan $\pm$ 14 jaar geleden, 9 jaar jong, een bruin "smoeltje" en een bos haar (daarvandaan vroeger de naam "bosnikkertje"!) met een racket in de hand, bijna net zo lang als ikzelf was.

Mijn moeder was indertijd secretaresse en mede-oprichtster van de BC DETO en ze zei toen tegen mij: "Badminton lijkt me nu net iets voor jou".

En daar stond ik dan voor het eerst op een levensgroot veld. Wat moest ik nou doen? Wat wist ik nou wat "badminton" was ... Tja een pluimpje wegslaan, dat wist ik wel, maar over het hoe en wat ... geen idee hoor.

Al gauw kreeg ik training van een zekere Heer Chris Simon. Zelfs vandaag de dag geen onbekende bij DETO. Hij zag kennelijk wel wat in mij.

Wat, een pluimpje heet een shuttle. Oh, dat wist ik dan ook weer. Na enkele jaren training kreeg ik het badminton zodanig onder de knie, dat ik met enkele andere talentvolle jeugdleden mocht deelnemen aan de districtstraining.

Bijna elk weekend de pineut en de training was bijzonder pittig. Dit betekende voor mij bittere ellende, want zonder goede reden wegblijven was er niet bij en de trainer verplichtte ons om aan bepaalde jeugdtoernooien mee te doen. Tijdens de training gold de regel: Niet roken en niet drinken. Voor mij was dat dus "a little bit of a straf", maar toch wel ergens goed voor hoor!!

Nou, die districtstraining heb ik enkele jaren gevolgd (toch nog goed voor mijn doen, hè) en toen stapte ik eruit. Ik heb er niet om getreurd, want je bent vele weekenden kwijt plus nog al dat gedoe met het heen-en-weer reizen.

Daarna mocht ik vervroegd bij de senioren spelen. Wat vond ik het als jeugdlid geweldig tussen al die reuzen te spelen. Maar de tijd ging snel voorbij en toen ik de leeftijd van 18 jaar bereikt had, werd ik definitief seniorlid.

Wat de sfeer betrof bij DETO, die was altijd geweldig!!

Er werden vele dingen georganiseerd en men was zo "close" altijd. Er bestond een hechte familieband tussen de DETO-leden. Natuurlijk waren er ook wel eens onenigheidjes ... maar waar is dat niet zo?? En ik moet zeggen, DETO overwon dit altijd. En gelukkig maar, want wat een mens echt nodig heeft is "ontspanning en gein", dus laten we dit niet zo maar opgeven.

De leus van de 3 oprichters was: GEZELLIGHEID IS IETS WAT JE NIET KUNT MISSEN BINNEN DE CLUB.

Nu ik zelf voorzitter ben, probeer ik er extra aan mee te werken om deze gezelligheid hoog in ons DETO-vaandel te houden. Het viel me waarachtig niet mee om mijn meer ervaren mannelijke voorgangers in de voetsporen te treden, toen ik 2 jaar geleden als voorzitter gekozen werd.

Meer mensen hadden er moeite mee: een vrouw als voorzitter en dan nog wel zo'n jonge omringd door zo'n jong bestuur???? Maar het is me bijzonder meegevallen, dankzij de steun die ik kreeg van mijn mede-bestuursleden en oudere ervaren commissie-leden heb ik me door de moeilijke begintijd heen-geworsteld, met als gevolg dat DETO nog steeds bestaat en herleeft !!!

Het jubileum-weekend, dat we gezamenlijk met heel veel leden, oudleden, donateurs, adverteerders, vrienden van andere badmintonclubs (zelfs onze Duitse vrienden uit Wesel waren aanwezig) en andere DETO-minders gevierd hebben, is een groot succes geworden.

Mag ik vanaf deze plaats iedereen bedanken voor de geschenken en donaties die wij als bestuur, mochten ontvangen en ook eenieder die meegewerkt heeft aan de totstandkoming van dit jubileum-weekend.

Het was geweldig. Iedereen was het erover eens dat de sfeer ouderwets gezellig was en dat deze sfeer nog steeds het belangrijkste is voor onze club.

Ik dank daarom iedereen die deze gezellige sfeer bij DETO heeft verwezenlijkt en zo probeert te behouden.

Dat DETO nog lang zo moge bestaan.

Karen Croes
Voorzitster BC DETO

BESTUUR

SEIZOEN NAMEN	'68-'69	'69-'70	'70-'71	'71-'72	'72-'73	'73-'74	'74-'75	'75-'76	'76-'77	'77-'78	'78-'79	'79-'80	'80-'81	'81-'82	'82-'83
A.A.M.Lapré	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz
A.M.Rozet	S														
Ch.Simon	P+C	P+C	P+C												
Mw.V.Croes-Loriaux		S	S	S											
J.P.C.Burgers				Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz
Mej.W(Burgers) -Janssen				P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P
Mej.Ch.Mikx				S(A)	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
Mej.J.v/d Linden				S(A)											
W.Steenart								Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz	Vz
Th.Senn van Basel						Vz	Vz								
G.Ebben													Vz	Vz	Vz
H.Debast													S	S1	S1
Mej.A.Aalders													P		
Mej.K.Croes															
Mw.A.Gerrits														Vz	Vz
H.Smeier														P1	P1
Mw.W.Engelaar														S2	S2
Mej.L.Peters														P2	P2
M.Martina															S
															P

Vz=Voorzit(s)ter , VVz=Vice voorzitter , S=Secretaris(resse) , P=Penningmeester(esse)

Van muurkrant tot

DETO - MAIL

Als mede-oprichtster en 1^e voorzitter van de redactie-commissie, is mij de eer te beurt gevallen voor dit jubileumboek te schrijven over het wel en wee van DETO-MAIL.

En het geschiedde als volgt:

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van 26 mei 1972 kwam er een opmerking dat er zo moeilijk communicatie mogelijk was tussen de leden en men zag graag dat er een clubblad kwam of "zoiets".

Henk Kuling en mijn persoontje voelden er wel wat voor om voor "zoiets" te zorgen en de "Muurkrant" was geboren. Hij bestond uit 2 blaadjes papier met als inhoud voornamelijk verslagen van vergaderingen en werd aan de muur in de sporthal gehangen. Na 2 van deze onmogelijke uitgaven besloot Huib Croes hier wat aan te doen. Na een nijvere middag typen was de Muurkrant omgetoverd tot een boekje. Hij ontwierp ook zelf de omslag en noemde de boreling "DETO-MAIL". Wij waren danig in onze sas met het boekje. Willem Reijers toonde zich bereid om de omslagen te drukken, zodat het boekje een mooi jasje kreeg. Door de vele type-uren was het echter onmogelijk ieder lid van een exemplaar te voorzien. Men moest voorlopig genoegen nemen met 5 exemplaren, wat als gevolg had dat er om de boekjes gevochten werd.

Aan het eind van de 1^e jaargang werd er bij DETO een nieuwe voorzitter gekozen, Theo Senn van Basel, die zich ondermeer tot taak stelde meer van de DETO-MAIL te maken.

Een redactie-commissie werd in het leven geroepen en daarin namen zitting: Corrie Steenaart, Hans van Eldijk, Willem Reijers en mijn persoon, aangewezen als voorzitter. Henk Kuling moest vanwege zijn verhuizing het redactiewerk opgeven.

De 1^e uitgave van de nieuwe jaargang verscheen nog in de getypte vorm. De 2^e werd een probeersel in fotocopië-vorm, maar dat werd zo'n dubbeldik exemplaar dat dit niet voor herhaling vatbaar was. Gezocht werd toen naar een stencilmachine. Via de stencilafdeling had ik intussen enige mensen bereid gevonden de DETO-MAIL voor ons te vermenigvuldigen. Dit was voorlopig natuurlijk een geweldige oplossing en zo konden we voor de prijs van een pakje sigaretten meerdere exemplaren onder de leden verspreiden. De inhoud werd uitgebreid met stukjes van Dhr. A.A.M. Lapré onder het pseudoniem Luus Ter Vink en van Dhr. Chr. Simon. In het laatste nummer van de 2e jaargang werd Holle Bolle Gijs ten doop gehouden, ontworpen en gemaakt door Corrie en Wim Steenaart. Deze man zou voortaan elke speelavond aanwezig zijn en lustte enkel kopie. Vele DETO-leden voelden zich nu eindelijk geroepen hun stem te laten gelden en zo werd zijn nut in het 3^e seizoen reeds "leesbaar". Behalve de 1^e puzzel verscheen in deze uitgave ook de eerste aflevering van de spannende thriller "Inspecteur Brilkriem en de gestolen shuttle", geschreven door "Koet Luk" alias Wim Steenaart, die ons maar liefst 6 maanden geboeid heeft. Tegen het einde van dit seizoen ging onze vurigste wens in vervulling. Via Marie-José Mikx kwamen we in het bezit van een eigen stencilmachine, zodat we nu eindelijk ieder lid van een eigen boekje konden voorzien. Dit feit vierden we met een nieuw jasje voor onze 3-jarige DETO-MAIL. Hans van Eldijk trouwde en zijn werk bracht hem naar Roosenburg. Plaatsvervangers werden Wil Fest en Guyri Lapré. Wil wierf met de werkcommissie advertenties om een beetje uit de kosten te komen en Guyri hield zich bezig met de opmaak, wat tot resultaat had wederom een nieuwe omslag en een andere vorm van het boekje: langwerpig. In het begin was het een vreemd gezicht, maar in de praktijk bleek deze vorm makkelijk leesbaar en ... 't was weer eens wat anders.

In de 4e jaargang behaalden we eindelijk ons streefgetal van 10 boekjes per seizoen met een oplage van 100, voor leden, donateurs, adverteerders en belangstellenden. Redactieleden gingen en anderen kwamen voor hen in de plaats. Door privé-omstandigheden verliet Wil Fest DETO en Els Duives en Buddy Simon vervingen hem. Deze laatste hield het redactiewerk slechts één seizoen vol. Ans Aalders kwam er voor 3 jaar bij en Willem Reijers haakte na 5 jaar trouwe dienst af, zodat Guyri het als enige man met Ans, Corrie, Els en mijzelf moest bolwerken.

Het zelf met de hand stencillen was intussen met een oplage van 150 exemplaren van 4 bladzijden dik een hels karwei geworden, zodat het geweldige aanbod van Dhr. Lelieveld om de DETO-MAIL op zijn school te laten drukken natuurlijk met beide handen aangenomen werd. Mede dankzij dit aanbod kreeg ons clubblad een professioneler aanzien.

De inhoud werd ook geperfectioneerd; bestuur en TC kregen een vast hoekje en de opgerichte jeugdcommissie zorgde ervoor, dat de jeugdige DETO-naartjes niet vergeten werden. We begonnen clubbladen met andere verenigingen uit te wisselen en we kwamen tot de ontdekking dat we het nog niet zo slecht deden. We kregen van verschillende kanten complimentjes over de uitstekende verzorging, waar we natuurlijk wel erg trots op waren. De DETO-MAIL was uitgegroeid tot een clubblad van aanzien.

Tijdens de ALV bij afsluiting van de 8^e jaargang werd Ans penningmeesteres en kon daar geen redactiewerk meer bijdoen. Els trouwde en haakte om dezelfde reden af. Een nieuw lid werd gevonden in de persoon van Melfrieched Martina en nieuwe bezems veegden ook nu schoon. Hij kwam op het idee elke vaste rubriek een vast tekeningetje en een vaste plaats te geven, zodat deze direct herkenbaar zijn. Dat idee gaf het boekje een nog beter aanzien. Na 9 jaargangen DETO-MAIL's maken vond ik het toen zelf wel welletjes. Ik vond dat er nu maar eens iemand anders mijn taak mocht overnemen.

9 jaar lang had ik ervoor gezorgd dat de Muurkrant met 2 blaadjes aan de muur van toen uitgegroeid was tot de 20-tal pagina's tellende DETO-MAIL van nu.

Dit had ik natuurlijk nooit kunnen volmaken zonder de hulp van mijn andere redactieleden.

Luitjes, vanaf deze plaats nogmaals bedankt!

Mijn opvolgster werd Ger Lelieveld, die hierna vertelt hoe het verder ging vanaf seizoen 1981/1982.

Hanny Lapré-Croes

April 1981

Na 9 jaar actief te zijn geweest bij de redactie-commissie stopte Hanny Lapré als voorzitter met haar werk. De vraag in de ALV wie haar taak wilde overnemen kreeg weinig animo, dus wilde ik het wel proberen, goed gesteund door Guyri Lapré, Corrie Steenaart en Melfriedh Martina. Ik moet zeggen, het viel me erg mee. Het werk is heel gezellig en je voelt je meer betrokken bij DETO. De redactie-vergaderingen gaan dan ook steeds vlotter (vooral bij een glaasje wijn!).

April 1982

Op de ALV werd besloten ons team uit te breiden. René Kamp was bereid ons te helpen. Het was een zeer goede keus. Ieder jaar opnieuw wordt door de werkcommissie een aantal adverteerders bezocht met goede resultaten. We hebben nog steeds ongeveer 10 adverteerders, dus een prima steun voor DETO-MAIL. Een woord van dank aan alle adverteerders en natuurlijk ook voor de werkcommissie, want het is voor hen toch altijd weer veel werk. De omslagen worden steeds mooier en de inhoud steeds verzorgder. Door de komst van René, een vakman op drukgebied, wordt de DETO-MAIL steeds professioneler. We hopen op deze voet door te kunnen gaan met de medewerking van alle leden.

Ger Lelieveld

De jeugd op weg naar zelfstandigheid

Bij DETO is "van de jeugd moet je het hebben" een veel gebruikte uitspraak. Natuurlijk is het zo, dat je als vereniging zijnde zonder jeugd niet veel toekomst hebt. Het aantrekken van spelers en speelsters van een andere club voor de competitie is zeker een mogelijkheid, maar dat is wat DETO net niet wilt.

Dus .... veel aandacht voor de junioren, goede training, het organiseren van andere activiteiten naast het badminton, zullen meewerken een gezellige, goed naar de zin hebbende juniorengroep te kweken.

In het verleden (tot voor zo'n 4 jaar geleden) hebben diverse jeugdleiders deze taken op zich genomen. Dat ging prima en ze staken er erg veel tijd in. Te veel tijd soms en dat is natuurlijk geen gezonde zaak.

Alternatief: de oprichting van een jeugdcommissie, met als belangrijkste doel; het de jeugd zoveel mogelijk naar de zin te maken.

Welnu, die commissie is in het leven geroepen en bestaat uit vijf seniorleden en twee juniorleden. In de loop der jaren is deze commissie steeds meer "volwassen" geworden en vele taken die tot voor kort door de technische commissie en het bestuur waren uitgevoerd, heeft de jeugdcommissie nu op zich genomen.

Dit heeft met name voor de technische commissie tot gevolg dat ze meer tijd aan de senioren kon spenderen.

Goede contacten en overleg zijn uiteraard zeer belangrijk. Dubbelfuncties zijn daarom wel eens ideaal en gezien de "nieuwe structuur" binnen het bestuur (dagelijks bestuur - TC-lid - JC-lid) zullen deze contacten optimaal zijn.

De jeugdcommissie heeft nu o.a. tot taken:

- regeling van de jeugdcompetitie
- organisatie van diverse activiteiten
- groepstrainingen
- contacten met ouders enz. enz...

Wij hopen op deze manier nog vele jaren door te gaan en hopen daarom ook steeds weer op nieuwe actieve leden die hun steentje willen bijdragen aan onze jeugd.

Namens de jeugdcommissie,
R. Kamp

Competitie B.C. DETO

Seizoen 1971/1972

Na een aantal jaren badminton gespeeld te hebben op veredeld recreatief niveau, (bij DETO speelde men immers al jarenlang succesvol mee aan allerlei toernooien), besloot een aantal illustere figuren dat het nu eens tijd werd de aangeleerde of reeds aanwezige vaardigheden aan de buitenwacht te presenteren.

En aldus werd besloten.

Onder de bezielende leiding van de voorzitter (Dhr. A.A.M. Lapré) en de al even bezeten Heer Simon, werden de Heren Suripatty, Senn van Basel en Westhoff verzocht mede hun schouders onder de zaak te zetten, hetgeen na enig aandringen gelukte.

Het geheel stond mede onder de niet weg te vlakken moederlijke leiding van Mevr. V. Croes-Loriaux (oftewel Vera); dit laatste voor ingewijden en genieters van saté en andere verrukkelijke gerechten.

Binnenskamers was een en ander dus redelijk snel geregeld. Buitenskamers lag dit aanzienlijk moeilijker.

Daar was op de eerste plaats de NBB, de Nederlandse Badmintonbond dus, verpersoonlijkt door Dhr. M. Keulen, die met het toetreden van onze vereniging allerlei voetangels, klemmen, valkuilen en andere gruwelijke zaken op zich af zag komen en probeerde het lidmaatschap van DETO, als volwaardig lid, een jaar uit te stellen.

Verder was daar de toenmalige Districtscompetitieleider die ook al vond dat DETO nog niet rijp was voor het spelen van badminton op een hoger plan.

Maar na een korte periode van krachtige taal en nette brieven werd dan toch de knoop doorgehakt.

B.C. DETO kon gaan deelnemen aan de districtscompetitie en wel met twee teams. Men was zelfs van mening dat het eerste team niet in de 3^e klas moest starten, zoals toen gebruikelijk was, maar in de 2^e klas; dit omdat de concurrentie dacht dat dit team geen tegenstand zou ondervinden in de 3^e klas.

Toch werd echter in de 3e klas gestart. Achteraf zou blijken dat dit inderdaad een makkie was, zodat het volgend seizoen het eerste team promoveerde van de 3e naar de 1e klas district.

Het tweede team startte ook in de 3e klas.

De leden van het eerste team waren: Ruth Likumahwa, Wesselien Janssen, René Lapré en Bert Westhoff.

De leden van team twee waren: Yvonne Likumahwa, Karen Croes, Guyri Lapré en Jerry Croes.

Deze twee teams waren al in het eerste seizoen direct succesvol. Het eerste team speelde zijn eerste wedstrijd tegen B.C. Arma thuis en won deze overtuigend met 5-3.

De wedstrijd die uiteindelijk het kampioenschap en de promotie zou opleveren was tegen de Backhands uit Ermelo en deze werd met nog overtuigender cijfers gewonnen, nl. met 7-1.

Het tweede team ging ook zeer voortvarend van start, maar struikelde in de loop van het seizoen 2x tegen B.C. de Hazenkamp. De thuiswedstrijd bleef onbeslist, nl. 4-4, maar uit, in de verfoeide 'Grootstal' was de stand 3-5.

De meisjes uit het tweede team kondende autoritaire en irritant spelende Mej. Hompe en Mej. Hermans niet de baas. Maar daarom niet getreurd, er was een beslissingswedstrijd nodig en wel tegen A.B.C.A. uit Amersfoort.

Er werd een busje gehuurd voor de supporters en hup met drie auto's en bus op naar Amersfoort. De strijd was hevig, maar sportief, en na een driesetter van Guyri Lapré tegen Dick Broekhuizen was er eigenlijk geen vuiltje meer aan de lucht. Het tweede won met 6-2, was kampioen en promoveerde. Daarmee was een zeer succesvol seizoen afgesloten en het nieuwe kon beginnen.

Seizoen 1972/1973

Na het succesvolle voorgaande jaar uitte zich het enthousiasme in de vereniging in een grote toeloop van mensen die ook competitie wilden gaan spelen. De T.C. kon 4 teams opgeven.

De leden van de T.C. waren: Anis Suripatty, Theo Senn van Basel en Bert Westhoff.

Bovengenoemde mensen hadden de altijd weer moeilijke taak de teams samen te stellen.

Het eerste team bestond uit: Wesselien Janssen, Ruth Likumahwa, Charlotte Mikx, Theo Senn van Basel, Edward Teeuwen en Bert Westhoff.

De leden van het tweede team waren: Yvonne Likumahwa, Karen Croes, Hanny Croes, Guyri Lapré, Huib Croes en Jerry Croes.

Het nieuwe derde team bestond uit: Corrie Steenaart, Gwenny Croes, Hetty Hermans, Wim Steenaart, Joop Urlings en Hans Rooswinckel.

Verder was daar een team dat alleen bestond uit heren, dat leek op het eerste gezicht ongezellig, maar dat was het beslist niet. De heren die daarin speelden waren: Henk Kuling, Willem Reijers, Buddy Simon of Frits Nieraeth, Jacques Burgers en Hans van Eldijk.

Het eerste team werd opnieuw kampioen en promoveerde naar de overgangsklasse.

Het tweede team werd ook weer kampioen en haalde de promotiewedstrijd tegen de club Badge uit Scherpenzeel met 5-3 en 7-1.

DETO 3 inmiddels was het seizoen ook zeer voortvarend begonnen. Zij waren voor hun eerste wedstrijd naar Utrecht getogen voor hun wedstrijd tegen B.C. Iduna 6. De uitslag was in het voordeel van ons 3^e nl. 5-3.

In grote feeststemming keerden zij terug naar Nijmegen waar zij omstreeks 1.00 uur de competitieleider uitvoerig verslag kwamen doen van hun ervaringen. Het team handhaafde zich keurig in hun klasse, het bereikte dat seizoen een 2^e plaats. Het herenteam is eigenlijk een verhaal apart, deze lieden streden verbeterd en zwoegden zich door het seizoen heen. Daar er echter geen dames voorhanden waren, vergrepen zij zich steeds vaker aan schuimende blondines! Daar het spook van de degradatie niet aanwezig was konden de boys het zich permitteren met zware benen te starten en met nog zwaardere benen te eindigen, maar leut was er altijd.

Seizoen 1973/1974

In dit seizoen liep wederom alles op rolletjes, zij het dat de samenstelling van de teams anders werd.

Team 1: Karen Croes, Yvonne Likumahwa, Guyri Lapré, Edward Teeuwen en Jerry Croes.

Team 2: Wesselien Burgers-Janssen, Ruth Likumahwa, Charlotte Mikx, Huib Croes, Joop Urlings en Roy Teeuwen.

Team 3 kreeg een geheel nieuwe bezetting nl.: Gwenny Croes, Hanny Croes, Corrie Steenaart, Wim Steenaart en Hans van Eldijk.

Ook het herenteam onderging een lichte wijziging nl.: Jacques Burgers, Frits Nieraeth, Roy Fleumer, Willem Reijers, Theo Gerrits, Verduyn-Lunel en Hans v.d. Ende.

Het eerste team promoveerde opnieuw en stond op de rand van een nieuwe ervaring nl. de Bondscompetitie (3^e klasse landelijk). De andere teams handhaafden zich allemaal uitstekend in hun klasse. Het herenteam echter was een grote puinhoop!

Seizoen 1974/1975

Dit was een belangrijk seizoen in het competitiegebeuren voor de B.C. DETO; het 1^e team was kampioen in de overgangsklasse geworden en het toenmalige bestuur onder leiding van Theo Senn van Basel besloot een extra ledenvergadering uit te schrijven met de vraag aan de leden of men vond dat het eerste team aan de Bondscompetitie moest gaan deelnemen.

De voorzitter hield de leden voor dat dit flink kostenverhogend zou gaan werken daar men, spelend in de Bondscompetitie, te maken zou krijgen met grotere reiskosten, duurdere shuttles, nl. de veren shuttle, meer zaalhuur, een trainer, etc.

Maar na alles goed overwogen te hebben stemde de vergadering vóór deelname en had DETO één team in de Bondscompetitie en wel in de 3e klasse. En het verhaal lijkt eentonig te worden. Weer waren de successen niet van de lucht. Het eerste team werd kampioen en promoveerde naar de 2e klasse Bondscompetitie.

De overige teams handhaafden zich in hun klasse, alleen het herenteam werd één na laatste.

Dit seizoen werd er voor het eerst ook aan de competitie deelgenomen met één jeugdteam bestaande uit: Irene Simon, Christianne Willems, Raymond Simon en Benito Kross.

De reserve jeugdspelers waren: José Verhoeven, Sonja Schemkes, Henrie Gerrits, Frank Korsten, Peter de Bruin en Peter Middelhof.

Seizoen 1975/1976

Dit seizoen luidde de teamopstelling als volgt:

Team 1: Karen Croes, Ruth Likumahwa, Paul Willems, Edward Teeuwen.

Team 2: Corrie Steenaart, Charlotte Mikx, Jerry Croes, Theo Senn van Basel, Guyri Lapré.

Team 3: Christianne Peys, Hanny Croes, Geert Ebben, Theo Gerrits met als reserve Joop Urlings.

Team 4: Marianne Pompe, Gwenny Croes, Jacques Burgers, Wim Steenaart, Willem Reijers.

Team 5: Tine Mey, Christianne Willems, Marjon Rietvelt, Roy Fleumer, Frits Nieraeth, Jerry Syaranamual.

Herenteam: Harrie Oomen, Rob Fest (later vervangen door Raymond Simon en Henrie Gerrits), H. Gerrits Sr., J. Lelieveld.

Jeugdteam: Naomi Likumahwa, Irene Franken, Yvonne Lieskamp, Guus Wesseling, Ivo Franken, Robert Appeldoorn.

Dit was een bijzonder vruchtbaar jaar want 3 teams werden kampioen en promoveerden t.w. het eerste, derde en vijfde team. Het vierde team werd 3^e en promoveerde net niet.

Het eerste team moest de kampioenstitel halen in een wedstrijd tegen B.C. Goor in Goor. Met een grote schare toeschouwers werd in de richting van Hengelo gekoerst, waar men daar, na enig zoeken, het plaatsje Goor vond. Luidruchtig werd ons team aangemoedigd, hetgeen niet erg gewaardeerd werd door onze tegenstanders. Maar daarom niet getreurd; de overwinning werd wederom behaald.

Met de promotie van het eerste team naar de 1^e klasse landelijk dienden zich echter ook de eerste moeilijkheden aan. In de bovengenoemde klasse worden echter geen 8 maar 11 partijen gespeeld. Vier herenenkelspelen in plaats van twee herenenkelspelen in de vorige klasse. Dat was een flink probleem. Heren onttrekken aan de andere teams betekende een verzwakking voor die teams, die daar dan ook niets voor voelden.

Seizoen 1976/1977

Het eerste team speelde nu dus 1e klasse landelijk met 4 heren, t.w.: Karen Croes, Ruth Likumahwa, Edward Teeuwen, Paul Willems, Huib Croes en Joop Urlings. Harry Nagtegaal kwam over van B.C. Hazenkamp en speelde in het tweede team met Corrie Steenaart, Charlotte Mikx, Jerry Croes en Guyri Lapré in de 1e klasse districts. Dit team werd kampioen en promoveerde. Het werd tevens districtskampioen in Elst. Ook het 5e team, dat 3e klasse districts speelde werd kampioen en promoveerde. Ook dit team werd tevens districtskampioen in Elst. Het 3e team eindigde op de tweede plaats. Het 4e team, dat evenals het 5^e team in de 3^e klasse districts speelde, degradeerde helaas. Henrie Gerrits was de eerste speler die doorbrak vanuit de jeugd.

Seizoen 1977/1978

In het eerste team, dat vorig seizoen op de 3^e plaats was geëindigd trad een wisseling van heren op. Joop Urlings was geblesseerd geraakt en zijn plaats werd ingenomen door Henrie Gerrits. Huib Croes stopte voor een jaartje en werd vervangen door Harry Nagtegaal. Dit jaar werd er voor het eerst gestart met twee jeugdteams, waarbij het eerste jeugdteam, bestaande uit: Irma Kuyk, Naomi Likumahwa, Yvonne Lieskamp, Guus Wesseling, Maarten van Leth en Charles-Nico Wolf kampioen werd.

Team 2 promoveerde van de overgangsklasse naar de derde klasse landelijk.

Team 4 promoveerde van de derde naar de tweede klasse districts en team 5 promoveerde van de vierde naar de derde klasse districts.

Nu zaten er dus 2 teams in de bondscompetitie.

Seizoen 1978/1979

Twee bondsteams, drie teams in het district en één jeugdteam. Het werd steeds moeilijker voor de T.C. om de teams samen te stellen, maar ook om mensen te vinden die competitie wilden spelen. Om een zo sterk mogelijk tweede team te krijgen werd Huib Croes alsnog bereid gevonden zijn racket weer op te graven. Guyri Lapré werd met allerlei listen ook gestrikt voor team 2. Door een blessure zou hij later vervangen worden door Raymond Simon. De dames waren: Karen Croes, Charlotte Mikx en Ans Aalders.

Het werd dus zoals gezegd steeds moeilijker. Het tijdperk van de jaren '70 was afgelopen. De jaren '80 breken aan. De seizoenen die nu volgen verlopen min of meer gelijkmatig er volgen geen kampioenschappen meer. Een punt van verza- diging lijkt te zijn aangebroken.

Seizoen 1979/1980

Ruth en Paul kondigen aan dat dit hun laatste seizoen bij DETO wordt, aangezien Paul een huisartsenpraktijk in Maarssenbroek heeft gekregen. Dit seizoen wordt er nog gespeeld met twee bondsteams en drie districtsteams.

Seizoen 1980/1981

Na een goed begin op sportief gebied blijven op het organi- satorische vlak de donkere wolken zich samepakken. Het kostenaspect, te weinig mensen om de teams goed te bemannen, onrust binnen het bestuur en de T.C. wat onherroepelijk zijn terugslag vond op de vereniging. Ook de stemming binnen de teams werd er niet beter op.

Het eerste team wankelde op de rand van de afgrond. Het eindigde op de laatste plaats, maar degradeerde niet!

Dan ontstaat de uit nood geboren gedachte om het eerste team terug te trekken, het aantal teams te verminderen en van onderuit opnieuw te beginnen.

Dit voorstel vanuit de T.C. werd niet overgenomen door het bestuur en de T.C. besloot af te treden.

Was nu het punt van de neergang, waarvoor de Heer Lapré Sr. ooit gewaarschuwd had, aangebroken??

Het eerste team werd dat jaar nog gered door de gong; het was eigenlijk al gedegradeerd maar werd door een vreemde beslissing van de Bond in de eerste klasse gehouden. Ook team 2 redde het maar net. De andere teams verging het niet veel beter.

Dan breekt het moment aan waaraan niet meer lijkt te ontkomen.

In een zeer roerige vergadering stapt het bestuur op. Na lang heen en weer gepraat komt er een nieuw bestuur.

De T.C. treedt opnieuw aan om dit maal de zaak weer op poten te zetten. Maar helaas er is teveel gebeurd. Het vertrouwen is een beetje zoek, maar er wordt naar nieuwe wegen gezocht en die worden ook gevonden.

De competitie wordt aangepakt. Besloten wordt dat het eerste team zal worden teruggetrokken uit de 1^e klas van de Bondscompetitie. Men zal opnieuw gaan beginnen in de 3^e klas van de Bondscompetitie. Van de districtsteams blijven er twee over t.w. in de tweede en derde klasse.

SLOT

Dit was mijn relaas over 10 jaren competitie van de Badmintonclub DETO.

Het waren heel gezellige jaren. Ik heb het graag gedaan en ik hoop dat mijn opvolgers er hetzelfde plezier in blijven vinden.

Ga door boys!!!

J. Burgers, competitie-
leider sept. '72 - mrt.'82